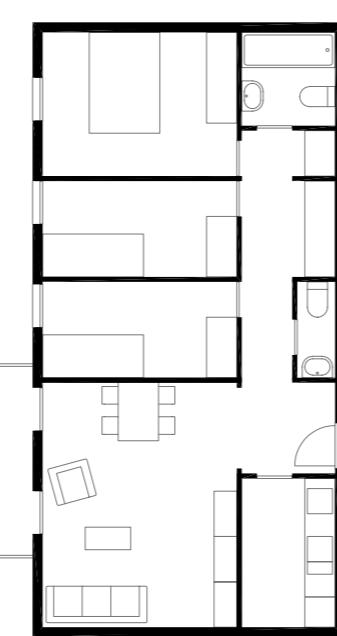

CIUTAT NUCLEAR

Dualitat centre - perifèria
Gradient d'intensitat
Vialitat radial jerarquizada

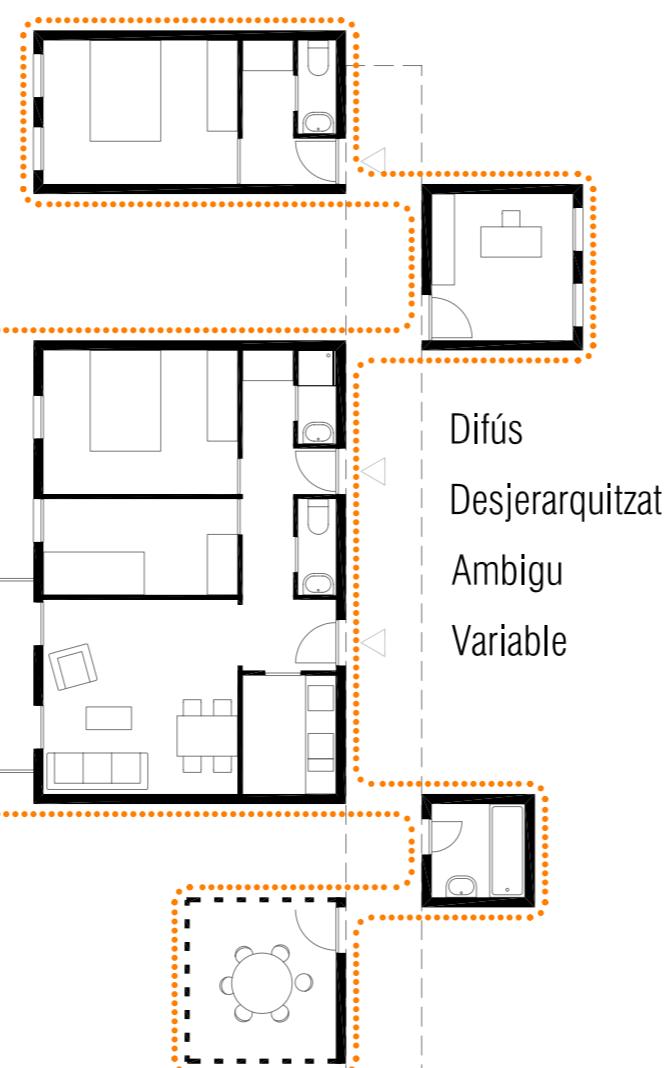

Delimitat
Jerarquitat
Especialitzat
Rígid

CIUTAT POLICÈNTRICA

Distribució homogènia de dotacions
Equipotencialitat
Vialitat en malla

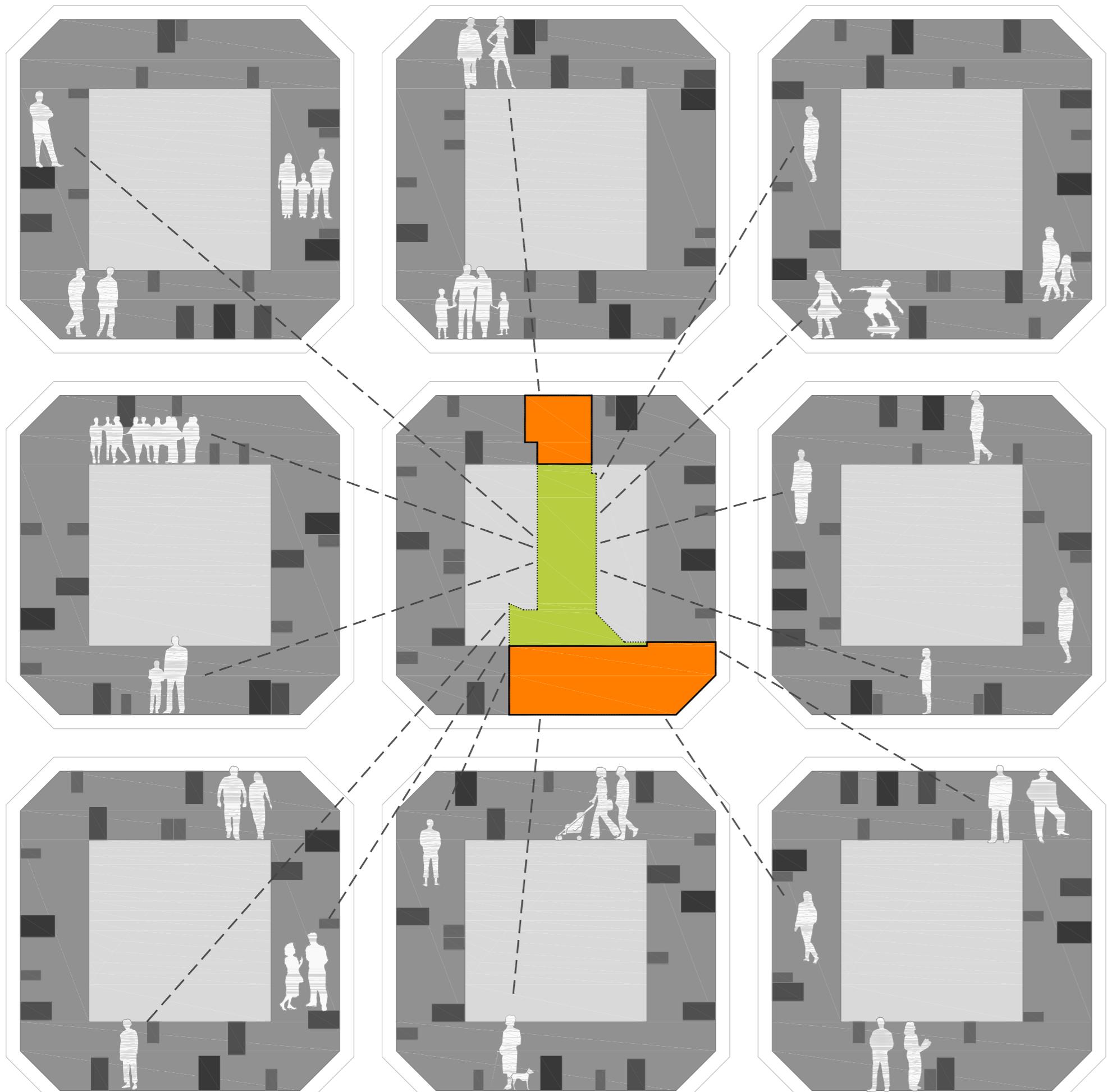
HABITATGE ESTÀNDAR

Difús
Desjerarquitat
Ambigu
Variable

ORGANIZACIÓ HABITACIONAL

PROJECTE URBA

BARRI

Proporcionar dotacions a escala de la superilla que complementin les existents.

Oferir nous serveis en concordança amb els canvis socials i nous models de vida.

Obrir el projecte a la gent de l'entorn per evitar la homogenització social.

Possibilitar la transformació dels habitatges convencionals cap a noves estructures habitacionals.

ILLA

Rehabilitar l'interior d'illa en un espai d'accés públic.

Gestionar els fluxes de recursos i millorar l'eficiència.

IMMOBLE

Equilibrar l'oferta tipològica d'habitacions d'acord amb el perfil social del barri.

Acollir col·lectius fins ara marginats del mercat immobiliari i sense solucions habitacionals concretes.

Acollir col·lectius socialment exclusos per reintegrar-los en un àmbit normalitzat.

Oferir estructures habitacionals diverses i adaptables al llarg del temps.

Complementar les dotacions privades amb els serveis comuns.

Fomentar la interacció social dels residents.

EL PROJECTE URBA. CONFLUÈNCIA ENTRE CIUTAT I HABITATGE

La intervenció en una illa de l'Eixample de Barcelona es planteja com una oportunitat de repensar el paper d'aquesta escala urbana intermitja en l'obtenció de l'habitabilitat a la ciutat i de les persones que l'habitén. Existeix un vincle entre la ciutat policèntrica i l'habitacle difús, aquest és la concepció de l'habitabilitat com a la satisfacció de certes necessitats a diverses escales per a tots els col·lectius. Així, l'obtenció d'habitabilitat, principal demanda a l'arquitectura, s'inicia a l'espai individual caracteritzat per certes qualitats ambientals i dotacions per extreure's i teixir relacions amb l'habitacle, l'immoble, el barri i, finalment, la ciutat i el territori. Es aquest marc teòric en el qual es situa el projecte i, per tant, partint d'aquesta nova concepció de l'habitabilitat, es des d'on s'han de fer les demandes a la intervenció.

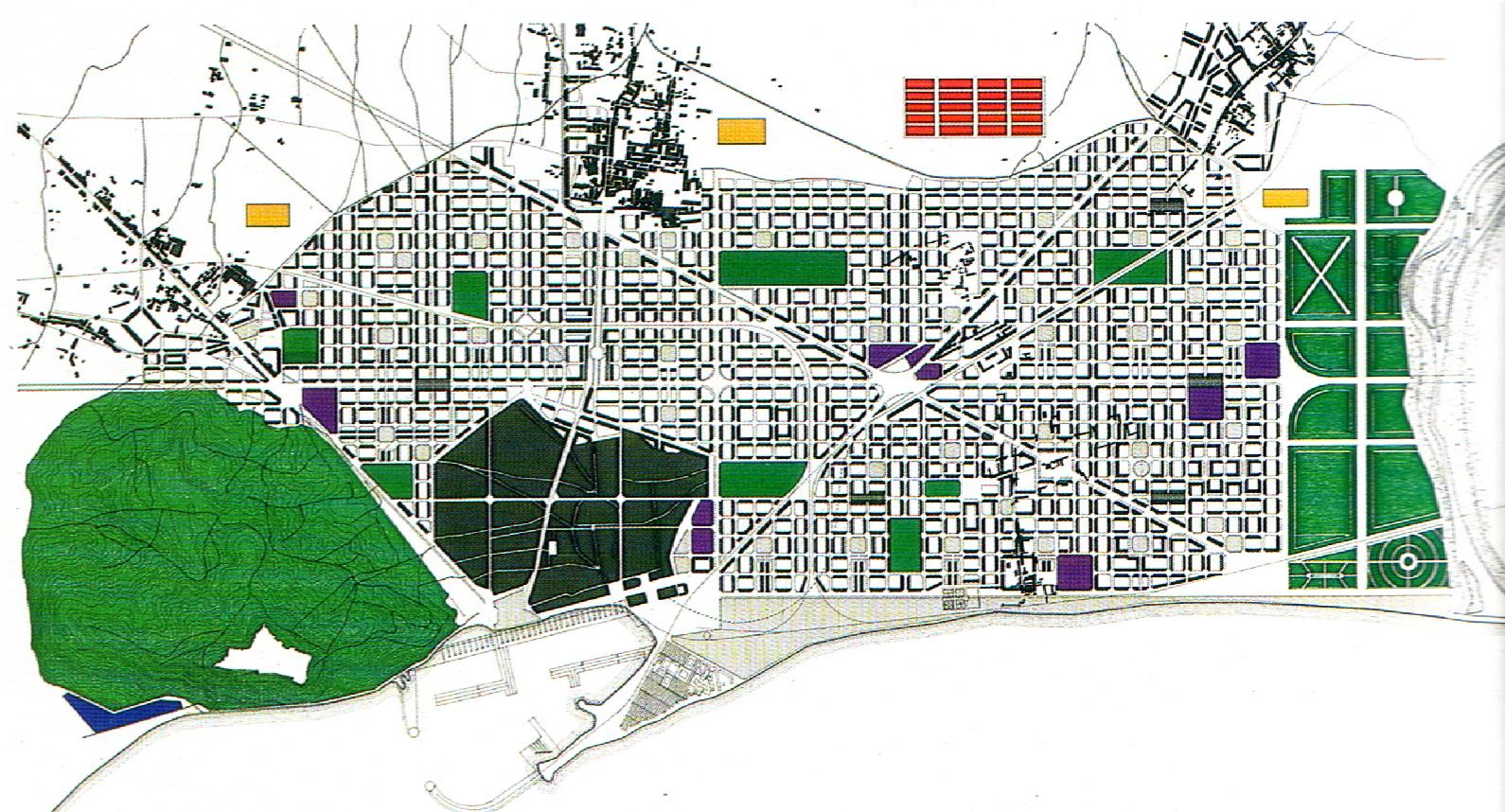
Entenem, doncs, que el conjunt de solucions aportades per la proposta vindran a resoldre qüestions relacionades amb l'obtenció de noves estructures habitacionals (sobrepassant el límit de l'habitacle) adaptades als nous models familiars i, al mateix temps, dolaran d'un plus d'habitabilitat al barri (aportant noves funcions) permeten la transformació progressiva cap a un model més versàtil i divers.

Al mateix temps, el propòsit del projecte serà extreure aquesta visió integrada i interescal a l'àmbit de la gestió de fluxes de recursos (aigua, energia i r.s.u.) i de la pròpia construcció de l'edifici.

POLINUCLEARITZACIÓ DE LA CIUTAT

EL PLA D'EIXAMPLE DE BARCELONA

Ildefons Cerdà

LA CIUTAT IGUALITÀRIA (segons Arturo Soria i Puig)

- No a la preponderància del centre, o el que és el mateix, no a tot el reforçament del centre que vagi en detriment de la perifèria, no a la concentració i condensació desmesurada.
- A la segregació social.
- A l'excessiva especialització funcional de l'espai, o sigui, no a les ciutats dormitori, no a la necessitat de passar hores en mitjans de transport per anar al treball o a l'escola.
- Habitacles amb una superfície similar per persona i igualment assolellats, ventilats i dotats.
- El repartiment igualitarí d'equipaments, és a dir, de llocs de treball, d'escoles, d'assistència, de comerços, zones verdes i esportives, llocs de reunió, places i espais públics.
- Accessibilitat similar als mitjans col·lectius de transport, encara que la necessitat de transport amb mitjans mecànics disminueixi amb el repartiment igualitarí d'equipaments, que, a més, proporciona una accessibilitat similar als mateixos.

ATOMITZACIÓ I EXPANSIÓ DE L'HABITAT

LA CASA DISPERSA Casa collage (pg 144-149) Editorial Gustavo Gili. Barcelona 2005

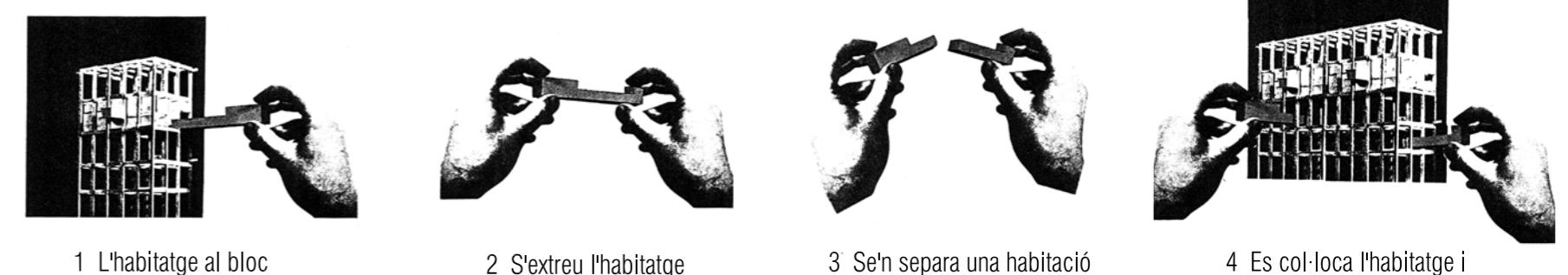
Xavier Monteys

REPENSAR EL BLOC D'HABITACIONS

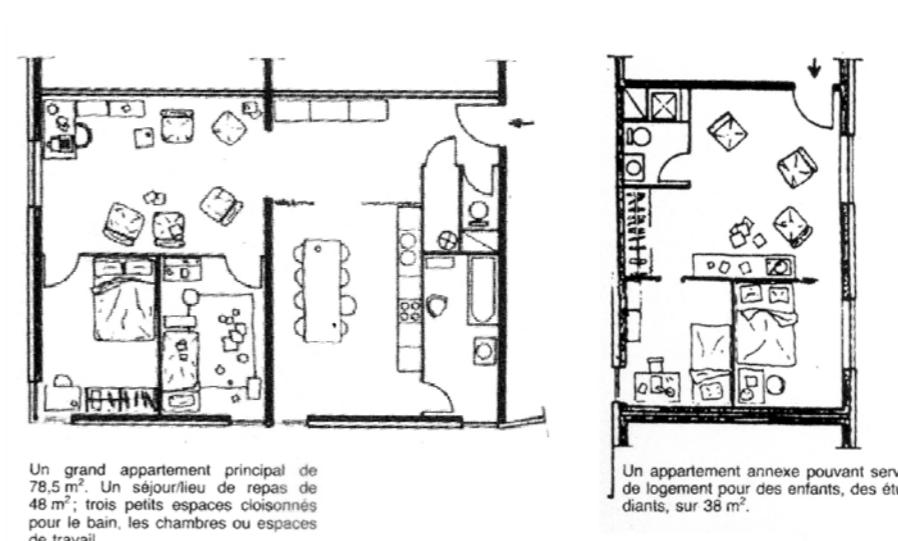
Per proposar una altra forma de pensar el bloc d'habitacions, s'ha de partir de la premisa que la casa no és ja una unitat compacta dintre d'un edifici: es tracta d'edificar blocs que permetin dispersar la casa en ell. La idea motriu podrà ser reformular el concepte de *condensador social* d'una manera diferent, reunir persones o grups amb nous vincles familiars en lloc d'unitats familiars compactes. Casa, estudi o despà, apartament dels fills grans o dels pares, traster, taller de bricolatge i inclusivament aparcament per al cotxe o la *roulotte*, o terrassa particular a la coberta, poden estar dispersos per l'edifici sense tenir que conformar una casa compacta. (...)

Una casa així seria compatible amb la definició de Gerardo Ragone d'una casa *diffusa*, una casa composta de peces disperses en el territori, d'acord amb l'estil de vida de l'individu. Una casa oberta que reconegue que l'activitat domèstica ja no es correspon amb els límits de la casa, sinó que s'estén al treball, la segona residència o al cotxe.

HABITAT DISSOCIAT Nous descriptors, nous operadors projectuals (pg 4) ETSVA. Sant Cugat del Vallès 2007.

Txato Sabater

SATELITIZACIÓ O DISSOCIACIÓ

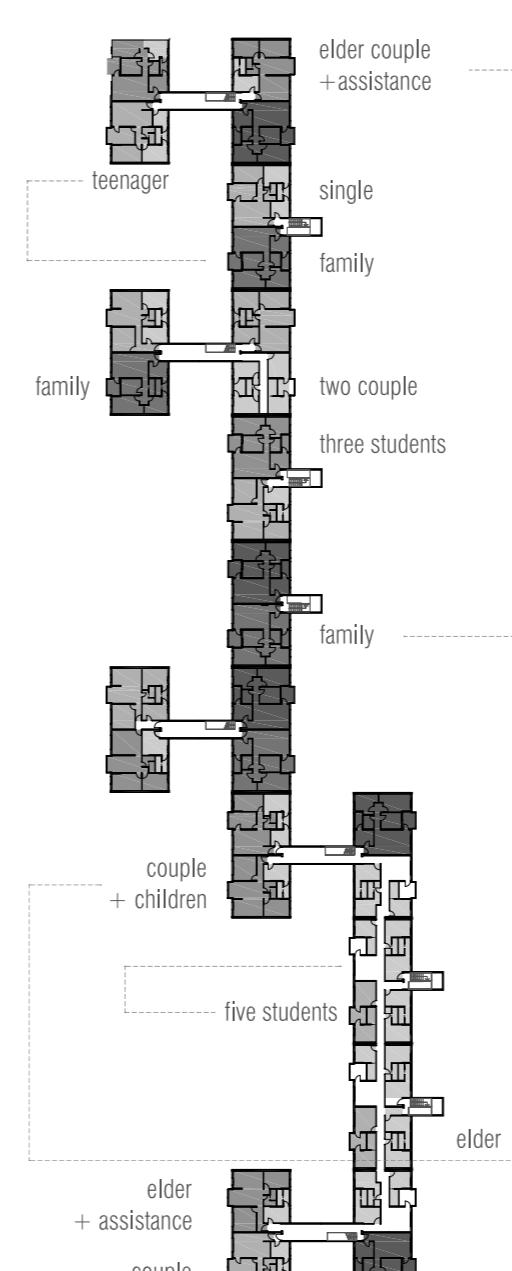
Hi ha certes dispositius, que no són pas innovacions formals, i que provenen de les reflexions sobre les evolucions recents del grup domèstic. Es tracta de solucions que es fan ressò de l'increment de vida individual i de la geometria variable de la família.

HABITAT SATEL-LIT

Entitat habitacional secundària, dependent d'una altra amb equipament complet. Un apartament principal i una cambra equipada que sempre, tindrà accés diferenciat. Podrà ser tan convenient per a un adolescent com per a una avia. Convé pensar que la situació es farà reversible amb els anys. Tot això, obviament, és valid en situació urbana intensiva, formant part d'un sistema immoble. Com a estructura habitacional no funciona sobre la cohesió espacial, sinó sobre una atomització sense ruptures; implicant la dissociació definitiva entre les entitats física i simbòlica del domicili.

LA NOVA HABITABILITAT Libro verde de medio ambiente urbano (pg 103-108) Ministerio de Medio Ambiente. Madrid 2006

Albert Cuchi

Una nueva concepción de la habitabilidad que establezca las condiciones precisas para aceptar un espacio como capaz de acoger actividades humanas, y que esas condiciones se establezcan desde los objetivos de la sostenibilidad.

Una nueva habitabilidad basada en tres ejes básicos:

- la habitación como nuevo sujeto de la habitabilidad, en substitución de la vivienda como conjunto,
- la extensión del concepto de la habitabilidad a la accesibilidad a los servicios propios de la vida ciudadana,
- la consideración de los recursos implicados en obtenerla.

Líneas de actuación:

- Establecer las condiciones de privacidad (accesibilidad, comunicación e independencia de gestión de los recursos) de los diferentes tipos de habitabilidad admitidos hoy en día por las diferentes normativas: viviendas (en todos sus tipos), hoteles (en todas sus categorías), residencias (de estudiantes, de mayores, asistidas, etc.), hospitales, camping, refugios (de todo tipo: de excursionistas, de inmigrantes, etc.), cuarteles, cárceles, etc.; así como de los diferentes tipos de actividad: escuelas, oficinas, talleres, fábricas, etc.

- Reconocer normativamente diferentes grados de habitabilidad en función de las condiciones de privacidad establecidas (así como de las condiciones espaciales y funcionales ya determinadas), y asociar esos grados de habitabilidad a las necesidades de los diferentes tipos de personas y colectivos.

- Determinar los servicios mínimos cuyo acceso debe asegurarse para aceptar la habitabilidad de un espacio.

- Establecer las condiciones de ese acceso (intimidad, tiempo de acceso, calidad del servicio) para cada nivel de habitabilidad.

